

מדינת ישראל
משרד החינוך

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבחינה: קיץ תשס"ט, 2009
מספר השאלון: 140,900161

ת נ " ד
לעולים חדשים

2 יחידות לימוד

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שתיים ורבע.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	—	(30x1)	—	30	נקודות
פרק שני	—	(10x7)	—	70	נקודות
סה"כ	—			100	נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.
מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.
מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.
מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.
(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים המצולמים מן התנ"ך בא השם המפורש בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטיטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון (30 נקודות)

ענה על שאלה 1.

1. קרא שמות, ב', 15-1.

וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לִוִי וַיִּקַּח אֶת-בֶּת-לִוִי: וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד
בֶּן וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי-טוֹב הוּא וַתַּעֲפֶנְהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים: וְלֹא-
יָכֹלָה עוֹד הַצִּפִּינוֹ וַתִּקַּח-לוֹ תִּבְתָּ גָמָא וַתַּחֲמֶדָה בַּחֲמֹר וּבִזְנוּת
וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאָר: וַתִּתְּצֵב
אֶחָת מִדְּחֹק לִדְעָה מִה-יַעֲשֶׂה לָּוִי: וַתֵּרֶד בֶּת-פְּרָעָה לְרַחֵץ
עַל-הַיָּאָר וְנִעְרָתֶיהָ הִלְכָת עַל-יַד הַיָּאָר וַתֵּרָא אֶת-הַתִּבָּה
בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת-אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ: וַתִּפְתַּח וַתֵּרָא הוּא
אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה-נָעַר בֶּכָה וַתַּחֲמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדִּי
הָעִבְרִים זֶה: וַתֹּאמֶר אֶחָת אֶל-בֶּת-פְּרָעָה הָאֵלֶךְ וְקִרְאתִי
לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקָת מִן הָעִבְרִית וַתִּינַק לָךְ אֶת-הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר-
לָהּ בֶּת-פְּרָעָה לָכִי וַתֵּלֶךְ הָעֹלָמָה וַתִּקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד:
וַתֹּאמֶר לָהּ בֶּת-פְּרָעָה הִילִיכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִנַּקְהוּ לִי
וְאֲנִי אֶתֵּן אֹתוֹ שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנַּקְהוּ: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַתִּבְאֵהוּ לְבֵת-פְּרָעָה וַיְהִי-לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר
כִּי מִן-הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ: וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
אֶל-אֶחָיו וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ-עִבְרִי
מֵאֲחָיו: וַיִּפֶּן כָּה וְכָה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּךְ אֶת-הַמִּצְרִי
וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחּוֹל: וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי-אֲנָשִׁים עִבְרִים
נֹצֵעִים וַיֹּאמֶר לְדָשָׁע לָמָּה תִכָּה רַעְךָ: וַיֹּאמֶר מִי שְׂמוֹךְ לְאִישׁ
שֶׁר וְשִׁפְטָ עָלֵינוּ הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אֲמֹר כַּאֲשֶׁר הִרְגָתָ אֶת-
הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע פְּרָעָה
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לַהֲרֹג אֶת-מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי
פְּרָעָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל-הַבְּאֵר:

ענה על שלושה מהסעיפים א-ד (לכל סעיף – 10 נקודות).

א. בקטע שלפניך מסופר על שלושה נשים שהצילו את משה.

מי הן, וכיצד עזרה כל אחת מהן להציל את משה?

בסס את דבריך על הכתוב.

ב. קרא פסוקים 5-6, 9-10 בקטע שלפניך.

(1) כתוב את הכינויים שבהם מכונה משה בפסוקים אלה, והסבר כיצד השימוש

בכינויים אלה מלמד על תהליך ההתקרבות של בת פרעה למשה. (6 נקודות)

(2) הסבר מדוע קראה בת פרעה למשה בשם "משה". בסס את תשובתך על הכתוב.

(4 נקודות)

ג. קרא פסוקים 11-13 בקטע שלפניך.

משה גדל אצל בת פרעה, ובכל זאת, על פי הכתוב, הוא חש קשר אל אחיו

המשועבדים.

הבא מהכתוב שני עניינים המוכיחים טענה זו, והסבר אותם.

ד. קרא פסוקים 11-15 בקטע שלפניך.

(1) לפי פסוק 14, האיש העברי שהִקָּה את חברו שואל את משה שתי שאלות.

כתוב בלשונך את שתי השאלות. (4 נקודות)

(2) יש הטוענים כי השאלה הראשונה מבטאת רגש של ניכור (=זרות),

והשאלה השנייה מבטאת איום על משה.

הסבר טענה זו. (6 נקודות)

פרק שני (70 נקודות)

ענה על שבע מהשאלות 2-10 (לכל שאלה – 10 נקודות).

2. קרא בראשית, א', 3-13.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי־אֹר וַיְהי־אֹר: וַיֹּרֶא אֱלֹהִים
 אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם
 אֶחָד:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
 לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד
 וַתֵּרָאֵה הַיַּבֶּשֶׁה וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלַמְּקוֹה
 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא
 הָאֶרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פָּרִי עֵץ לַמִּינֵהוּ אֲשֶׁר
 זֹרְעוּ־בּוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאֶרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע
 זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פָרִי אֲשֶׁר זֹרְעוּ־בּוֹ לַמִּינֵהוּ וַיֹּרֶא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב: וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

בבראשית, א' מתוארים שישה ימי בריאה, ובתיאורים אלה יש ביטויים חוזרים.

א. כתוב שלוש ביטויים חוזרים הנזכרים בשלושת ימי הבריאה הראשונים של הבריאה,

והסבר כל אחד מהם. (6 נקודות)

ב. (1) איזה מהביטויים החוזרים בתיאורי הבריאה שלפניך חסר ביום השני?

(2 נקודות)

(2) כיצד תיאור הבריאה ביום השלישי יכול להסביר מדוע ביטוי זה חסר ביום השני?

(2 נקודות)

3. קרא בראשית, כ"ב, 6-8.

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֵלָה וַיִּשֶׁם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בִנִּי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וַאֲנִי הֵשֶׁה לָעֵלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה-לּוֹ הֵשֶׁה לָעֵלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

א. הבא מפסוקים 6-8 שני כינויים שבהם מכונה אברהם, ושני כינויים שבהם מכונה

יצחק. הסבר מה רצה המספר המקראי להדגיש בעזרת השימוש בכינויים אלה.

(5 נקודות)

ב. יש הטוענים כי מן השיחה בין אברהם ליצחק (בפסוקים שלפניך) נראה שיצחק הבין

שהוא יהיה הקרבן לעולה.

בסס טענה זו על הפסוקים שלפניך. (5 נקודות)

4. קרא שמות, כ', 8-11.

זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-
מְלֶאכֶתֶךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ
אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ
יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

א. על פי הקטע שלפניך, מהי הסיבה לאיסור המלאכה ביום שבת? (4 נקודות)

ב. קרא גם שמות, כ"ג, 12.

על פי פסוק זה, מהו הנימוק לאיסור המלאכה בשבת? (6 נקודות)

5. קרא דברים, ט"ז, 9-12.

שְׁבַעַה שְׁבַעַת תִּסְפֹּר־לָךְ ט
מִהַחֲלֵל חֲרָמִשׁ בַּקָּמָה תַּחֲלֵל לִסְפֹּר שְׁבַעַה שְׁבַעַת: וְעָשִׂיתָ חֵג י
שְׁבַעַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כֹּאֲשֶׁר י
יְבָרְכְךָ הַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּשְׂמַחַת לִפְנֵי הַיהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבְנֶךָ י
וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהַלּוּי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם
וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר הַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁכֵּן שָׁמוֹ שָׁם: וּזְכַרְתָּ כִּי־עָבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וּשְׂמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ י
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

- א. (1) מדוע חג השבועות נקרא בשם זה? בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)
(2) לפי פסוק 10, על פי מה אדם צריך להחליט כמה מהיבול עליו להביא לה' בחג זה?
(3 נקודות)
ב. את מי צריך האדם מישראל לשתף בשמחת החג, ואיך שיתוף זה קשור לנאמר בפסוק 12?
(5 נקודות)

6. קרא שמואל א, א', 11-1.

א ויהי איש אחד מן-הדרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה
ב בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-צוף אפרתי: ולו שתי נשים
שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
ג אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו מימים וימימה
להשתחות ולזבח לַיהוָה עבאות בשלה ושם שני בני-עלי
ד חפני ופנחס כהנים לַיהוָה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
ה לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה
ו אחת אפים כי את-חנה אהב וַיהוָה סגר רחמה: וכעסה
צרתה גם-כֵּעֵס בעבור הרעמה כִּי-סגר הַיהוָה בעד רחמה:
ז וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית הַיהוָה כן תכעסנה
ח ותבכה ולא תאכל: ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה
תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב
ט לך מעשרה בנים: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
י שתה ועלי הכהן ישב על-הכפא על-מזוזת היכל הַיהוָה: והיא
יא מרת נפש ותתפלל על-הַיהוָה ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר
הַיהוָה עבאות אס-ראה תראה ובעני אמתך וזכרתני ולא-
תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
לַיהוָה כל-ימי חייו ומורה לא-יעלה על-ראשו:

בקטע שלפניך מתוארים הצער של חנה והעידוד שאלקנה מנסה לעודד אותה.

א. (1) הבא שתי סיבות לצער שלה, והסבר אותן. בסס את דבריך על הכתוב.

(4 נקודות)

(2) ציין שלוש פעולות של חנה המבטאות את הצער שלה. (2 נקודות)

ב. פרט שתי דרכים שבהן ניסה אלקנה לעודד את חנה. בסס את דבריך על הכתוב.

(4 נקודות)

7. קרא שמואל ב, ה', 1-5.

וַיָּבֹאוּ אֶל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-דָּוִד חֲבֵרֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר הֲנֵנוּ
עֲצָמְךָ וּבִשְׂרָךְ אֲנַחְנוּ: גַּם-אֶתְמוֹל גַּם-שְׁלֹשׁ בְּהֵיּוֹת ב
שְׂאוֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אֵתָּה הֵייתָ מוֹצִיא וְהַמְּבִי אֶת-
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הֵן לְךָ אֵתָּה תִּרְעֶה אֶת-עַמִּי
אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹאוּ כָל-
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד
בְּרִית בַּחֲבֹרֹן לִפְנֵי הֵן וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-
יִשְׂרָאֵל: בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בָּמָלְכוֹ אַרְבַּעִים ד
שָׁנָה מֶלֶךְ: בַּחֲבֹרֹן מֶלֶךְ עַל-יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים ה
וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:

- א. על פי פסוקים 1-2 בקטע שלפניך, כתוב שני נימוקים לרצון של שבטי ישראל שדוד ימלוך עליהם, והסבר כל אחד מהם. (6 נקודות)
- ב. קרא גם שמואל א, ט"ז, 11. בשני הכתובים נזכרים ביחס לדוד ביטויים הקשורים למילה לָרְעוּת. אפשר לראות קשר בין רעיית הצאן לרעיית העם. הסבר את הקשר הזה, ובסס את דבריך על שני הכתובים. (4 נקודות)

8. קרא מלכים א, י"ב, 15-1.

א וילך רחבעם שכם פי שכם
ב בא כל-ישראל להמליך אתו: ויהי כשמעו ירבעם בן-נבט
והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
ג ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו-לו ויבאו ירבעם וכל-קהל
ד ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר: אביך הקשה את-עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר-
ה נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אליהם לכו-עד שלשה ימים ושובו
ו אלי וילכו העם: ויועץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו
ז עמדים את-פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את-העם הזה דבר: וידבר אליו לאמר אם-
ח היום תהיה-עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם
דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים: ויעזב את-עצת
ט הזקנים אשר יעצהו ויועץ את-הילדים אשר גדלו אתו אשר
העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר
את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-
י נתן אביך עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר
כח-תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
את-עלנו ואתה הקל מעלינו כח תדבר אליהם קטני עבה
יא ממתי אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף
על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם
יב בעקרבים: ויבו ירבעם וכל-העם אל-רחבעם ביום השלישי
יג כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ויעץ
המלך את-העם קשה ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצהו:
יד וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את-עלכם
ואני אסיף על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר
טו אתכם בעקרבים: ולא-שמע המלך אל-העם כיהיתה סבה
מעם ה' למען הקים את-דברו אשר דבר ה' ביד אחיה
השילני אל-ירבעם בן-נבט:

א. בקטע שלפניך רחבעם מקבל שתי עצות.

מה הן שתי העצות, מי נתן כל עצה, ובאיזו מהן בחר רחבעם? (4 נקודות)

ב. הסבר את הנימוק לבחירה של רחבעם, המובא בפסוק 15.

הצע נימוק נוסף לבחירה, ובסס את דבריך על הכתוב.

(6 נקודות)

/המשך בעמוד 10/

9. קרא ישעיה, מ', 6-11.

קוֹל
אָמַר קֹרָא וְאָמַר מַה אֶקְרָא כָּל-הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל-חֲסִידוֹ
כַּצִּיץ הַשָּׂדֶה: יִבֶּשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ ה' נִשְׁבָּה בּוֹ
אֲכֹן חֲצִיר הָעֵם: יִבֶּשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם
לְעוֹלָם: עַל הַר-גְּבוּהָ עַל-לֶךְ מִבְּשַׂר־תִּיּוֹן
הָרִימִי בְּפֶה קוֹלְךָ מִבְּשַׂר־יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל-תִּירְאִי
אֲמַרְלִי לְעַרְי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: הִנֵּה אֲדֹנִי ה' בַּחֲזֶק
יָבוֹא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעַלְתּוֹ לִפְנֵי:
כָּרְעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא עֲלֹת יִנְהַל:

א. בפסוקים 6-8 מתואר ניגוד בין האדם לבין דבר האלוהים.

הסבר את הדימוי המתאר את האדם, ואת הניגוד בין האדם לדבר האלוהים.

(6 נקודות)

ב. קרא פסוקים 10-11.

הסבר את תפקיד זרוע ה' בפסוק 10, ואת תפקידה בפסוק 11. (4 נקודות)

10. קרא יחזקאל, ל"ז, 14-1.

א הִיִּתְנָה עָלַי יְד־ה' וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ ה' וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה
 ב וְהָיָא מִלֵּאָה עֲצָמוֹת: וְהִעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב וְהָיָה
 ג רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהָיָה יְבִשׁוֹת מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 ד בֶּן־אָדָם הִתְחַיֵּינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי ה' אַתָּה
 ה יָדַעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 ו הָעֲצָמוֹת הַיְבִשׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר־ה': כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה':
 ז לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: וְנָתַתִּי
 ח עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהָעֵלְתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמָתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי
 ט בָּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי ה': וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
 י וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהָיָה־רֹעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצֶם אֶל־
 יא עֲצָמוֹ: וְרָאִיתִי וְהָיָה־עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלֶיהָ וּקְרָם עֲלֵיהֶם
 יב עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּבֵא אֶל־הָרוּחַ
 יג הַנֵּבֵא בֶּן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר וְאֲדֹנָי ה':
 יד מְאֲרָבַע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ וּפְתִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ:
 טו וְהִנֵּבֵאתִי כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמֵדוּ עַל־
 טז רַגְלֵיהֶם חֵל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת
 יז הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יְבִשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ
 יח וְאָבְדָה תְּקוּתָנוּ נִגְזְרָנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנֵּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־
 יט אָמַר אֲדֹנָי ה' הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהָעֵלְתִי
 כ אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל:
 כא וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי ה' בִּפְתֹּחַ אֶת־קְבֻרוֹתֵיכֶם וּבְהִעְלוֹתִי אֶתְכֶם
 כב מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם
 כג עַל־אֲדֹמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נֹאס־
 כד ה':

החזון בקטע שלפניך מהווה תשובה על הדברים שאמרו אנשי בית ישראל בגולה.

א. קרא פסוקים 11-14.

כתוב מה הם הדברים שאמרו האנשים, והסבר אותם בלשונך. (4 נקודות)

ב. במה החזון כולל מהווה תשובה על הדברים האלה? (6 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך